

РЕШЕНИЕ

№ 951

гр. Варна, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Гълъбова

при участието на секретаря Теодора Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Весела Гълъбова Гражданско дело № 20203110110308 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба на „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК 202800893, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Люлин“, ж. к. „Люлин“, ул. „Търново“, срещу бл. 817 срещу „ИНТЕЙК“ ЕООД, ЕИК 203211061, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Живков“ № 22, вътрешен двор, партерен етаж, с която е предявен иск по чл.403, ал.1 от ГПК за заплащане на сумата от **30,82 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на допуснато в полза на „ИНТЕЙК“ ЕООД по ч. гр. д. № *****г. по описа на ВРС обезпечение на бъдещ иск чрез налагане на обезпечителна мярка „запор върху вземането на „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД в размер на 2641.30 лева по изп. д. № 2019***** по описа на ЧСИ С.К.Д., с рег. № 718 на КЧСИ, с район на действие – ВОС, отменено с определение, постановено по в.ч.т.д. № 1990/2019 г. по описа на ВОС, които вреди са под формата на пропуснати ползи за периода от 01.11.2019 г. до 12.12.2019 г., доколкото ищецът не е имал възможност реално да събере и да удовлетвори вземането си по издаден за тази сума изпълнителен лист и които вреди се съизмеряват с размера на законната лихва.

В исковата молба са изложени твърдения, че в полза на ответното

дружество е допуснато обезпечение на бъдещия му иск чрез налагане на процесната обезпечителна мярка. След внасяне на определената гаранция в размер на 530 лева в полза на молителя е издадена съответна обезпечителна заповед. Въз основа на същата, „ИНТЕЙК“ ЕООД е образувало изпълнително дело № ***** по описа на ЧСИ Л.С., с район на действие – ВОС. Изготвеното по това дело запорно съобщение е постъпило в регистратурата на ЧСИ С.К.Д. на 01.11.2019г., а от ищеца е получено на 08.11.2019г. Твърди се още, че по подадена от ищеца частна жалба въззивният съд е отменил допуснатото обезпечение. Твърди, че сумата от 2641.30 лева е била налична по сметка на ЧСИ С.К.Д., но в резултат на наложената обезпечителна мярка не е имал възможност реално да я събере и да удовлетвори вземането си. Счита, че в случая е налице хипотезата на чл. 403, ал. 1 ГПК, доколкото обезпечението е отменено, независимо, че такова основание не е изрично посочено в текста на цитираната разпоредба. Ищецът счита, че ответникът следва да понесе риска от незаконосъобразните си действия, както и обективната, безвиновна отговорност по чл. 403, ал. 1 ГПК. Твърди, че размерът на вредите следва нормативната уредба за забава на парично вземане и се съизмерява със законната лихва. Периодът, за който претендира обезщетение, е от 01.11.2019г. /датата, на която е достигнало до ищеца процесното запорно съобщение/ до 19.12.2019г. /датата, на която с влязъл в сила акт е отменено допуснатото обезпечение/.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Не се оспорват обстоятелствата, че в полза на ответника е допуснато обезпечение чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ върху процесното вземане, както и, че обезпечението е отменено от въззивния съд. Твърди се, че „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД не е носител на това вземане, тъй като „КНМ ГРУП“ ЕООД го е прехвърлил на „ИНТЕЙК“ ЕООД на 23.10.2014 г. Оспорва се иска по основание и по размер. Твърди се, че ищецът не е претърпял никакви вреди от допуснатото обезпечение. Счита, че в случая не е налице хипотезата на чл. 403, ал. 1 ГПК, доколкото и трите уредени в този текст основания касаят решаването на материалноправния спор между страните по същество. Поддържа се, че с този именно резултат законодателят е обвързал обезщетението за вреди, а не с резултата от обезпечителното производство. Излага, че към настоящия момент между страните е налице висящо гр. д. №

1***** г. по описа на ВРС, чийто предмет е бъдещият иск, за който е допуснато отмененото вече обезпечение. Сочи се, че обезпечението е отменено поради допуснатата неподходяща обезпечителна мярка, а не поради неоснователност или недопустимост на неговата претенция. Ответникът счита, че в случая не може да се приеме становището на ищеца, че вината на ответното дружество е безвиновна и обективна. Поддържа, че не са представени каквито и да е доказателства за реално претърпяна вреда от страна на ищеца, като е недопустимо законната лихва самостоятелно да определя размера на обезщетението. Посочва, че не е ясно и как е изчислен периодът на претенцията. По изложените съображения моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба.

Процесуален представител на ответника поддържа отговора.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени заедно и по отделно, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а и от представените писмени доказателства се установява, че с Определение № 14185 от 30.10.2019 г., постановено по ч. гр. д. № 17743/2019 г. по описа на Районен съд – Варна на основание чл. 390, вр. чл. 391, ал. 2 от ГПК е допуснато обезпечение на бъдещи пасивно субективно съединени установителни иски, предявими от „ИНТЕЙК“ ЕООД срещу „КНМ Груп“ ЕООД и „Пи Маркет“ ЕООД за приемане за установено в отношенията между страните, че „ИНТЕЙК“ ЕООД е титуляр на вземане в размер на 2641.30 лева, представляващо платена без основание стойност на коригирана потребена ел. енергия по издадена от „енерго-Про Продажби“ АД фактура № 0083613807/19.08.2011 г., ведно със законната лихва, считано от депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението, което вземане е прехвърлено от „КНМ Груп“ ЕООД на „ИНТЕЙК“ ЕООД с Договор за цесия от 23.10.2014 г., за която сума е издаден изпълнителен лист от 29.11.2018 г. по гр. д. № 112 70/2014 г. по описа на ВРС в полза на „КНМ Груп“ ЕООД, посредством налагане на обезпечителна мярка запор върху вземане на „Пи Маркет“ ЕООД от „Енерго-Про Продажби“ АД в размер на 2641.30 лева по изпълнително дело №

2019***** по описа на ЧСИ С.К.Д., с рег. с № 718 на КЧСИ и район на действие – ВОС, след представяне на доказателство за внесена по сметка на ВРС парична гаранция в размер на 530 лева.

С Определение от 12.12.2019 г. по в. ч. т. д. № 1 990/2019 г. по описа на ВОС, по частна жалба на „КНМ Груп“ ЕООД и на „Пи Маркет“ ЕООД определението на ВРС по допускане на обезпечението е отменено, като е оставена без уважение молбата на „ИНТЕЙК“ ЕООД ЕООД за допускане обезпечение на бъдещите му иски с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, като е обезсилена и издадената на молителя обезпечителна заповед.

По делото е представено Удостоверение от 20.08.2020 г. издадено от ЧСИ Станимира Данова по изп. д. № 676/2019г. по молба на „Пи Маркет“ ЕООД, като частен правопреемник на „КНМ Груп“ ЕООД по реда на чл. 429, ал. 1 от ГПК въз основа на изпълнителен лист № 9398/29.11.2018 г. по гр. д. № 11270/2014 г. по описа на ВРС, с който длъжникът „Енерго-Про Продажби“ АД е осъден да заплати на „КНМ Груп“ ЕООД сумата от 2641.30 лева, ведно със законна лихва от подаването на исковата молба 03.09.2014 г. до окончателно плащане. Съгласно удостоверението на 30.10.2019 г. по делото е постъпила сумата от 5043,22 лева от „Е.“ АД, в качеството му на трето задължено лице, а на 10.12.2019 г. е постъпила сумата от 35,74 лева. На 01.11.2019 г. е постъпило заповорно съобщение от ЧСИ Л.С. по изп. д. № 2528/2019 г., с което е наложен заповор на вземанията на „Пи Маркет“ ЕООД, до размера от 2641.30 лева. На 20.01.2020 г. е постъпило писмо, че наложеният заповор от ЧСИ Л.С. е вдигнат. На основание чл. 433, ал. 2 от ГПК на 20.01.2020 г. с постановление изп. д. № 634/2019 г. е приключено.

Ответникът по делото е представил Договор за прехвърляне на вземане от 23.10.2014 г., по силата на който е придобил процесното вземане за сумата от 2641.30 лева от „КНМ Груп“ ЕООД срещу цена от 100 лв.

Приобщени към доказателствения материал са и изпълнителен лист от 29.11.2018 г., издаден по гр.д. № 112 70/2014 г. по описа на ВРС, Договор за прехвърляне на вземане от 21.10.2014 г., съгласно който „КНМ Груп“ ЕООД е прехвърлило на „Пи Маркет“ ЕООД процесното вземане от „Енерго-Про продажби“ АД, както и уведомление по чл. 99, ал. 4 ЗЗД от 26.10.2014 г. от „КНМ Груп“ ЕООД до „Енерго-Про продажби“ АД за сключения Договор за прехвърляне на вземане от 23.10.2014 г., получено на 28.10.2014 г., видно от

представената разпечатка от електронна кореспонденция от 29.10.2014 г.

С Определение от 30.09. по гр.д.№ 883/2021г. по описа на ВРС, е прекратено производството по същото дело, образувано по повод предявена искова претенция *от ищеца* „ИНТЕЙК“ ЕООД, ЕИК 203211061, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Георги Живков“ № 22, представлявано от управителя Русанка Костова Манолова *срещу ответниците* „КНМ ГРУП“ ЕООД, ЕИК 202745272, със седалище и адрес на управление: гр. София 1324, ж.к. Люлин, Търново, бл. срещу блок 817 и „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК 202800893, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Люлин“, ул. „Търново“ срещу бл. 817, за признаване за установено между страните, че „Интейк“ ЕООД с ЕИК 203211061, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Георги Живков“ № 22 /партер - вътр. Двор/, представлявано от Русанка Костова Манолова е титуляр на вземането в размер на 2641,30 лева, представляваща платена без основание стойност на коригирана потребена електрическа енергия по издадена от „Енерго-Про Продажби“ АД фактура № 0083613807/19.08.2011г., на осн. чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, което вземане е прехвърлено от „КНМ Груп“ ЕООД на „Интейк“ ЕООД с Договор за цесия от 23.10.2014г., за която сума има издаден изпълнителен лист от 29.11.2018г. от Районен съд - гр. Варна по гр.д. № ****г., 30 с-в в полза на „КНМ Груп“ ЕООД, като недопустимо, **на основание чл.130 от ГПК**. Определението е потвърдено с Определение от 10.12.2021г. по в.ч.гр.д. № 2836/2021г. по описа на ВРС и е влязло в законна сила.

При така установените фактически обстоятелства съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.403, ал.1 от ГПК и е процесуално допустим.

Съгласно чл. 403, ал. 1 от ГПК вреди от наложено обезпечение на иск може да претендира ответникът в обезпечителното производство в три изчерпателно изброени от законодателя хипотези: ако обезпеченият иск бъде отхвърлен, ако не бъде предявен в дадения на молителя по обезпечението срок или ако исковото производство по обезпечения иск бъде прекратено.

Отговорността по чл. 403, ал. 1 ГПК е специфична безвиновна деликтна отговорност на лицето, по чието искане е допуснато обезпечението, при която

вследствие на наложената обезпечителна мярка са възникнали вреди за лицето, срещу което е допуснато обезпечението. Тя може да се търси в определения в чл. 403, ал. 2 от ГПК срок. Включването на нови основания за претендиране на вреди в състава на чл. 403, ал. 1 от ГПК чрез разширително тълкуване е недопустимо. Отмяната на определението по обезпечението по повод инстанционен контрол не е уредена от специалната разпоредба на чл. 403 от ГПК хипотеза, но разкрива възможност за осъществяване отговорността на дееца за вреди от непозволено увреждане по общия ред на ЗЗД, за което обаче липсват наведени фактически твърдения в исковата молба, съответно ангажирани доказателства, поради което формираните правни изводи в обжалваното решение са при неправилно прилагане на закона.

В практиката на съдилищата се приема, че извън хипотезите на чл. 403 от ГПК не може да се ангажира отговорността на молителя по чл. 390 от ГПК, дори ако впоследствие молбата или исковата претенция се окажат неоснователни. Единственото изключение, което се допуска е в случаите, в които молителят в обезпечителното производство е предприел съответните противоправни действия при злоупотреба с права - арг. чл. 3 от ГПК (Решение № 59 от 04.05.2017 г. по гр. д. № 2817/2016 г. на ВКС, III ГО).

Следва да се има предвид, че конституционно право на всеки гражданин е да подава молби, жалби, предложения до държавните органи и да търси защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. Обезпечителното производство е уредено в ГПК, допустимо производство на разположение на страните за защита на застрашени или нарушени субективни права.

Превратното упражняване на субективните права е укоримо с оглед обществения интерес и правните последици са отказ от защитата им, като в зависимост от естеството на действията, чрез които злоупотребата с правото се извършва, увреденият може да иска съответно и обезщетение, и преустановяване на увреждащата злоупотреба. Обратно – добросъвестност е налице винаги, когато процесуалното право се упражнява с убеждението, че то съществува. Няма злоупотреба с право, ако страната подава молба по чл. 390 от ГПК със съзнанието, че защитава съществуващо свое субективно право.

Без значение е дали предприетата защита е подходяща, адекватна, дали съществува или не в действителност твърдяното субективно право, евентуално – дали грешката при преценка на правото е извинителна или неизвинителна /Решение № 257 от 14.07.2011 г. по гр. д. № 1149/2009 г. на ВКС, IV ГО/. Защитата на ответника е по реда на обжалване на определението по обезпечението по реда на чл. 396 от ГПК.

В заключение следва, че няма пречка ищецът да претендира вреди от допуснатото обезпечение извън хипотезите на специалната отговорност и срока по чл. 403 от ГПК, но те могат да се основават само на установена злоупотреба с права от страна на ответника при обезпечаване на бъдещия иск. За да възникне право за обезщетяване на ищеца за вреди следва от негова страна да се твърди, както и да е доказано, пълно и главно, противоправно деяние по вина на молителя – деец, причинените от конкретното действие вреди и причинно – следствена връзка между действието и вредите, които се цели да се обезщетят. Освен това, за да се ангажира отговорността на ответника /молител по обезпечението/ за имуществени вреди в резултат на злоупотреба с права, от субективна страна следва да се установи умисъл като форма на вината. Доказването на недобросъвестното упражняване на законно признато право във всеки конкретен случай е в тежест на ищеца в производството, по правилата на чл. 154 от ГПК /Решение № 53 от 04.04.2018 г. по гр. д. № 1913/2017 г. на ВКС, III ГО/. Законът изисква посочените предпоставки за реализиране на отговорността да са налице кумулативно. Липсата на която и да е от тях води до неоснователност на претенцията.

В този смисъл е трайната съдебна практика по идентични случаи, обективизирана в Решение № 599 от 25.03.2021 г. на ОС - Варна по в. гр. д. № 338/2021 г. и Решение № 1149 от 1.07.2021 г. на ОС - Варна по в. гр. д. № 1376/2021 г.

В контекста на изложеното, съдебният състав съобрази, че в конкретния случай исковата молба не е основана на твърдения за злоупотреба с права от ответника при обезпечаване на бъдещ иск, когато едно лице предяви неоснователна молба за допускане на обезпечение на бъдещ иск пред съд, то не може да носи деликтна отговорност по чл. 45 от ЗЗД за причинените на другата страна вреди – пропуснати ползи, в резултат от упражненото и признато от закона право. Във всички случаи искането за защитата на

застрашени или накърнени права представлява една правомерна дейност, а за да се породи отговорността за обезщетяване на вреди, в хипотезата на чл. 45 от ЗЗД, е необходимо да се установи злоумишлено, виновно и противоправно поведение на причинителя на вредата.

По делото не се твърди и не се установява – пълно и главно ответникът „ИНТЕЙК“ ЕООД да е подал молба за обезпечаването на бъдещия си иск срещу „Пи Маркет“ ЕООД, по която е наложен заповест за изземване на банковите му сметки умишлено, с цел на ищеца да бъдат нанесени някакви имуществени вреди. Извод в тази посока не може да се обоснове единствено от обстоятелството, че предявената претенция, която е обезпечена, е била впоследствие отхвърлена при инстанционен контрол на определението по обезпечението. Напротив, от доказателствата и твърденията на ответника може да се приеме, че той е упражнил правото си с убеждението, че то съществува (придобито вземане на основание договор за цесия от 23.10.2014 г.). Не е налице злоупотреба с право само поради факта, че страната подава молба по чл. 390 от ГПК със съзнанието, че защитава съществуващо свое субективно право. Ирелевантно е дали предприетата защита е адекватна, дали твърдяното субективно право съществува или не в действителност.

С допълнителна молба, депозирана след прекратяването на производството по гр.д. 883/2021г. по описа на ВРС /производството по бъдещия иск/ ищецът е посочил, че е изпълнен фактическият състав чл.403 от ГПК. Следва да се има предвид, че в случая се касае за ново основание на предявения иск, което може да бъде наведено само по реда на изменение на иска в първото по делото съдебно заседание. Обстоятелството, че сочения факт е нововъзникнал не дава възможност за допълване/замяна на основанията на иска в рамките на същото производство. Отделно от изложеното, доколкото обезпечението на бъдещия иск е било отменено по реда на обжалването, то на практика предявеният иск не е бил обезпечен и съответно неприложима остава разпоредбата на чл.403 от ГПК за дължимост на обезщетение при прекратяването му.

Предвид всичко изложено съдът приема, че по делото не се установява, при условията на пълно и главно доказване наличие на хипотезата на чл. 403 от ГПК, нито наличието на противоправно, неправомерно действие от страна на ответника. Ето защо предявеният иск за обезвреда е неоснователен и

следва да се отхвърли

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК 202800893, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Люлин“, ж. к. „Люлин“, ул. „Търново“, срещу бл. 817 срещу „ИНТЕЙК“ ЕООД, ЕИК 203211061, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Живков“ № 22, вътрешен двор, партерен етаж иск с правно основание чл.403, ал.1 от ГПК за заплащане на сумата от **30,82 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на допуснато в полза на „ИНТЕЙК“ ЕООД по ч. гр. д. № *****г. по описа на ВРС обезпечение на бъдещ иск чрез налагане на обезпечителна мярка „запор върху вземането на „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД в размер на 2641.30 лева по изп. д. № 2019***** по описа на ЧСИ С.К.Д., с рег. № 718 на КЧСИ, с район на действие – ВОС, отменено с определение, постановено по в.ч.т.д. № 1990/2019 г. по описа на ВОС, които вреди са под формата на пропуснати ползи за периода от 01.11.2019 г. до 12.12.2019 г., доколкото ищецът не е имал възможност реално да събере и да удовлетвори вземането си по издаден за тази сума изпълнителен лист и които вреди се съизмеряват с размера на законната лихва.

ОСЪЖДА „ПИ МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК 202800893, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Люлин“, ж. к. „Люлин“, ул. „Търново“, срещу бл. 817 да заплати на „ИНТЕЙК“ ЕООД, ЕИК 203211061, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Живков“ № 22, вътрешен двор, партерен етаж сумата от **300 лева**, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____

